

for at bevare Sikkerhed og Ro paa Den. Dette forandrede ved Reskript af 11te Februar 1863, idet Styrken derved nedfattes til 374 Mand, hvilket jo var en ganske betydelig Nedgang. Derefter blev ved Kolonialraads egen Beslutning Styrken i 1872 nedsat til 225 Mand. Altsaa under Selvføret fandt man, at Den kunde nøies med endog mindre end Halvdelen af, hvad man i 1851 havde anset det for nødvendigt at have derude. Men desværre blev man ikke staaende herved, thi da der ikke var Penge i Kassen til at lønne en saa stor Militærstyrke med skred man — fjændt meget nødig — til en yderligere Reduktion. Ved Anordningen af 21de Februar 1877 gik man nemlig ned til 173 Mand, som altsaa var mindre end en Trediedel af, hvad man i 1851 havde anset for at være nødvendigt. Sammenlignet med dette mindste Tal, 173 Mand, kan man ganske vist betegne Lovforslaget som krævende mere Politi, men det er ogsaa kun sammenlignet dermed. Lovforslagets Maal er altsaa ikke det, at kræve eller fastslaa en større Militærstyrke for Derne; og allerede en simpel Kolonialraadsbevilgning har jo forøget Tallet paa Mandstabet til omkrent 250 Mand, en Forstærkning, som blev sendt i Februar f. A., og en Kolonialraadsanordning vilde jo kunne rejse Tallet nøiagtigt til det Samme, som Lovforslaget angiver. Det er altsaa paa ingen Maade Lovforslagets Kjernepunkt eller det, hvorfors Lovforslaget er indbragt, at faae fastslaaet mere Politi for Derne. Men Meningerne er den at sikre, at der overhovedet bliver Politi og tilstrækkeligt Politi derude derved, at Politiholdet overtages af den danske Statskasse, og at den danske Statskasse selv erkjender sin Forpligtelse: at opretholde Ro og Orden derude. Det forekommer mig, at det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgfreds, der betegnede St. Croix Kolonialkasse som sjældt, mindst kan være med til at give Anvisning paa denne Kasse til at betale det nødvendige Politi for Derne. Det ærede Medlem gav den Anvisning, at man kunde faae et billigere Politi ved at tage Soldater og vel ogsaa Politibetjente af selve Befolkningen paa Derne, navnlig ved at oprette en Borgervæbning. Det ærede Medlem vil jo sikkert vide, at en saadan Borgervæbning tidligere har været tilstede, nemlig samtidig med, at man ansaa det for nødvendigt at holde de 550 Mand Tropper paa Derne. Men Borgervæbnings-Institutionen saldt bort ved Neger-Emancipationen, og det vist af meget gode Grunde. Selvfølgelig hoilede Borgervæbningspligten paa enhver fri Mand i Vestindien; da Negerne vare blevne frie, hoilede den ogsaa paa dem. Men det kunde nok hælde, at man ved at gjøre den emanciperede Negerbefolkning til Borgervæbning vilde have sat Ulden til at vogte Faarene. Altsaa, Institutionen er kjendt fra Fortiden derude, men er falden bort. Naar man vil spørge, om det vil være ornmøstigt paany at indføre en Borgervæbning

derude, skal jeg dertil bemærke, at jeg ikke tror, at man ved Oprøttelsen af en Borgervæbning vil kunne formindste den Styrke af danske Soldater, som findes derude. Der kunde vel endog tænkes Tilfælde, hvor der behøves en større Kraftudvikling fra den danske Militærstyrkes Side, naar Befolkningen derude var væbnet som Borgervæbning, end der behøvedes nu; altsaa en Besparelse af Militærholdet ad den Vej tror jeg ikke naas. Hvad Fremtiden kan bringe, om den kan bringe Mulighed for at overlade Befolkningen derude at vogte paa sig selv, derom skal jeg ikke udtale mig nu. Mine Bemærkninger gjælde kun Dødblikket. Jeg tror ikke, at man kan se bort fra, at Oprøret kun ligger et Aar tilbage i Tiden, at Oprørets Minder ere friske, og at der er Blod mellem de to Racers derude, for at maatte opgive denne Tanke, at bruge nogen af de 2 Racer til at vogte paa Fred og Orden derude. Det er vel muligt, at man i paafølgende Tilfælde kan faae en nyttig Forstærkning gennem Frivillige; men jeg formener — jeg er ikke vis paa, at jeg paa dette Punkt er i fuld Overensstemmelse med Kommissionen — at denne Hjælp, naar Tilfældet skulde indtræffe, hvad Gud forbyde, maa modtoges med megen Forsigtighed og i meget lille Maal. Jeg tror, at haade Sorte og Hvide ere bedst tjente med, at Politiholdet overlades til sorte, paalidelige danske Mænd. Særlig til Politibetjent tror jeg ikke, at den Sorte paa nogen Maade er stiftet, og ikke mindst fordi det, efter Alt, hvad der foreligger, er umuligt for ham at sætte sig i Respekt ligeoverfor dem, der have den samme Farve som han. — Det ærede Medlem ankede over, at Foranstaltningen blev for kostbar. Den vilde koste Staten, Stationskøbet medregnet, ca. 1/2 Million. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem i, at en saadan Byrde for den danske Statskasse, altsaa for den danske Statsborger, vilde nærme sig til at være utaalelig, naar den skulde være vedvarende; men det forekommer mig, at det ærede Medlem faae bort fra Udgiften til at faae en Refusion fra Vestindien, enten af det Hele eller i alt Fald af en klækelig Del af det, der blev bevilget. Hvor ringe Mening man end kan have om St. Croix's Cone til at bære mere, end hvad jeg vil kalde sine kommunale Byrder, saa er dog saameget klart, at, om end den Del af Udgiften, som i dette Dødblik overtages for St. Thomas' Vedkommende eller ved Lovforslagets Vedtagelse bliver overtaget, kan man ikke sige, at der er nogen Umulighed for at faae den refunderet. Jeg ønsker og haaber, at Udgiften ikke skal blive vedvarende for den danske Statskasse, i ethvert Tilfælde ikke med et Tal, som paa nogen Maade nærmer sig til det, som det ærede Medlem nævnte. Men skulde Ulykken være, at Derne ikke ere istand til at rejse sig igjen, saa ser jeg ikke rettere, end at der ikke staa os nogen Vejen til at rygte Byrden af os; men vi ere